

Med udtrykket »udlænding« forstås således personer, der (udelukkende) har et andet statsborgerskab end dansk, eller som er statsløse. Personer, som både har dansk og udenlandsk statsborgerskab (dobbel statsborgerskab), omfattes af den foreslåede § 2 om udlevering af danske statsborgere.

Endvidere fastsættes kriminalitetskravet i 2. pkt., således at ordlyden bringes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i den europæiske udleveringskonvention fra 1957. Det er herefter en betingelse for, at udlevering af en udlænding fra Danmark til en stat uden EU kan tillades, hvis den strafbare handling efter dansk ret kan straffes med fængsel i *mindst* 1 år (og ikke som hidtil handlinger, der kan medføre *højere* straf end fængsel i 1 år).

Til nr. 3 og 5 (udleveringslovens § 3)

Der er tale om en konsekvensændringer som følge af den foreslåede adgang til at udlevere danske statsborgere og udskillelsen af den hidtidige bestemmelse i udleveringslovens § 3, stk. 1, til en selvstændig bestemmelse i § 2 a om udlevering af udlændinge, jf. forslagens § 5, nr. 1 og 2.

Til nr. 4 (udleveringslovens § 3, stk. 2, nr. 1)

Ændringen af ordet »frihedsstraf« til »fængsel« er en konsekvensændring som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000.

Til nr. 6 (udleveringslovens § 5)

Efter udleveringslovens § 5, stk. 3, finder forbudet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædelser mv., jf. udleveringslovens § 5, stk. 2, ikke anvendelse ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, når handlingen er omfattet af artikel 1 eller 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, dvs. grove forbrydelser, der retter sig mod personers liv, fysiske integritet eller frihed, f.eks. kapring af og sabotage mod luftfartøjer, grove forbrydelser mod diplomater mv., bortførelse, gidseltagning mv. og anvendelse af bomber, granater, raketter mv., der rummer fare for personer.

Endvidere finder forbudet ikke anvendelse ved udlevering for en handling, der er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1 i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, jf. udleveringslovens § 5, stk. 4.

Med lovforslaget foreslås det at samle de gældende stk. 3 og 4 i et stykke. Endvidere foreslås det, at forbudet mod at nægte udlevering for politiske forbrydelser udvides til også at omfatte handlinger omfattet af artikel 2, jf. artikel 1 i FN's terrorfinansieringskonvention. Endelig foreslås det, at en udleveringsan-

modning vedrørende en handling omfattet af artikel 1 eller 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme fra 1977 skal være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i det foreslåede stk. 3, uanset om der er tale om et EU-land eller en anden europæisk stat, der har ratificeret 1977-konventionen.

Begrebet »omfattet af« indebærer både, at den konkrete handling skal kunne henføres til en af de nævnte konventionsbestemmelser, samt at den stat, der anmoder om udlevering, skal have ratificeret den pågældende konvention.

Om en overtrædelse er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, afhænger af en konkret vurdering. Den berørte person kan efter omstændighederne kræve en beslutning om udlevering for en handling, som anses for omfattet af de nævnte bestemmelser, indbragt for domstolene, så udlevering først kan finde sted, når beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse, jf. udleveringslovens §§ 16 og 17.

Den nye bestemmelse indebærer, at udlevering ikke kan nægtes, når nægtelsen udelukkende begrundes med, at den forbrydelse, som udlevering angår, er en politisk forbrydelse mv. At den pågældende tilhører en frihedsbevægelse eller lignende, som man fra dansk side sympatiserer med, kan derfor som udgangspunkt ikke begrunde, at udlevering nægtes.

Udlevering kan dog efter omstændighederne fortsat nægtes med henvisning til andre bestemmelser i udleveringsloven, f.eks. § 6, hvorefter udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod den berørte persons liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Det vil også være muligt at afslå udlevering, hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold må antages, at udlevering ville være uforenelig med humanitære hensyn, jf. udleveringslovens § 7.

Endelig kan udlevering fortsat kun ske på vilkår, at dødsstraf ikke fuldbyrdes for den pågældende handling, jf. § 10, nr. 3.

Til nr. 7 (udleveringslovens § 13 og § 19, stk. 1)

Ændringen indebærer en ajourføring af henvisningerne til retsplejelovens regler om beslaglæggelse og edition.